

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi A. K. i I. B.-K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie o sygn. I ACa 1331/24, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 lutego 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

A.K., I. B.-K. (dalej: „Skarżący”) pismem z 16 października 2025 r. wnieśli skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie (dalej: „Sąd Apelacyjny”) w sprawie o sygn. I ACa 1331/24, domagając się:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o wskazanej wyżej sygnaturze akt;
2. wydanie Sądowi Apelacyjnemu przedmiotową sprawę zalecenia wyznaczenia terminu rozprawy w sprawie na termin w ciągu maksymalnie 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia,
3. zasądzenia na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub

nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1728, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) od Skarbu Państwa na rzecz Skarżących kwot po 5.000 zł;

4. zasądzenie na rzecz Skarżących kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarządzeniem z 12 listopada 2025 r. wezwano Skarżących do uzupełnienia braków formalnych skargi na przewlekłość poprzez uiszczenie opłaty od skargi w wysokości 400 zł w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi na przewlekłość zostało doręczone 18 listopada 2025 r. Do chwili obecnej braki fiskalne skargi nie zostały uzupełnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 i 2 o skardze na przewlekłość, skarga na przewlekłość podlega stałej opłacie w wysokości 200 złotych. Natomiast, jeśli skargę wniosło kilka osób, każda z nich uiszcza opłatę oddzielnie. Jak stanowi art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Zgodnie z art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie, jeżeli podlegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji, jak również zażalenie, którego braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

W realiach rozpoznawanej sprawy, tygodniowy termin do uzupełnienia braków formalnych skargi na przewlekłość upłynął 26 listopada 2025 r. Z uwagi na to, że Skarżący nie uiszcili w zakreślonym terminie opłaty od skargi na przewlekłość, skarga jako nieopłacona podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[a.t]